

- 17 ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ παραλαλούντος,
ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.
- 18 ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου
καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου,
- 19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν ·
καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
- 20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,
καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.
- 21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν
καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον,
- 22 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
- 23 ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
- 24 ἐξεγέρθητι · ἵνα τί ὑπνοῖς, κύριε;
ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόση εἰς τέλος.
- 25 ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις,
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
- 26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.
- 27 ἀνάστα, κύριε, βοήθησον ἡμῖν
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

44

ΜΔ'

- 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων · τοῖς
υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν · ὠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
- 2 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ,
ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
- 3 ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσίν σου ·
διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- 4 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ,
τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
- 5 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε
ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης,
καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
- 6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ,
— λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται —

17¹ καταλαλούντος A | 17² προσωπου] φοβου S[†]: ex 63 2 || 19² τας] τους
B[†]: cf. Thack. p. 146 || 21¹ του ονομ. > A[†] || 25¹ το > A[†]
44 (M 45) 1 init. — ὠδη] του δαυιδ A[†] || 3² χαρις] pr. η BS